

Det lykkelige Valg.

Universitetsbiblioteket

Brosing Box 28

En Sang

paa

Velædle, Höyfornemme

Hr. J Ö G E N G R I P S

X

Kiöbmand og Stads-Capitaine,

og

Velædle, Höyfornemme

Jomfr. E L L E N W A L L E M,

Deres Bryllups Dag

den 26de September 1796.

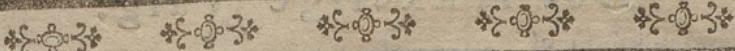
Ærbödigst

fra

E. B Ö R R E T Z E N.

BERGEN, 1796.

Trykt hos R. Dahls Efterleveriske.

glaeser II.

20

Emmageset 111. 1810. V

20

Emmageset 111. 1810. V

Jeg glemmer al Verden og toner min Sag,
Gid Geisten saa hældig maae være,
Til Glæde at funne besjunge en Dag,
Som evig skal holdes i Ære.

Det forslidte Grækenlands Avguders Pak,
Apollo, Cupido og Fleere,
Udgisre, som oftest, et tankeløs Snal,
Jeg ikke paakalder dem meere.

Min Musa er nærf, som min Siel og min Krop,
Som Nordmænd til Nordmænd at skrive,
Jeg flyer fra Parnas og til Fløyfieldet op,
I Haab, at den yndet skal blive.

510765

nu

Nu hilses din Opgang, du blideste Fest!
O! kom da, saa indsvebt i Glæde,
Lyksaliggør Parr et, og fryd hver en Giest,
Som Dig nu en Lovsang vil quæde.

To Ting er mig nægtet paa syndige Jord:
Contanter — og Hylklerens Gave —
Med Forseet at tale et smigrende Ord,
Den Skam en mit Navn skulle have —

Dog er jeg ret fro ved hver Gang at jeg kan
Den Dydiges Vandel bedømme,
Og skrive dens Røes, som er kundbar og sand,
Og lysende Pligter heromme.

Hr. Brudgom! De valgte en hæderlig Vib,
Saa ædel, som reen udi Sæder,
Og Valget Dem lover et fryderigt Liv,
Saa frugtbart paa varige Glæder.

Man saae Hendes Ungdom, hvor yndig den svandt,
Fornuftigen deelt mellem Pligter —
De gav Dem god Tid, men paa en Gang De fandt
Den Brud, hvortil Ønsket hensigter.

Det er nu bonhørt — De har svoret en Eed,
Som Himlenes Gud skal velsigne;
De Begge nyagtigen Indholdet veed,
Saa Dage hinanden kan ligne.

Gud

Gud gav Dem en frankende Sorget for Brod,
Vil han Deres Sæd frugtbargiere;
Men Forraad at troste og hielpe i Ned,
Og Trengendes Sukke bønhøre.

Velan da! hvært Hiertet til Glæde er stenit;
Thi var man til Bryllup en glade,
Og lod heele Jordkloden være forglemmt,
Undtagen det Sted, hvor vi sadde,

Da maaatte om Selskabet tænkes som saa;
Gud see til den Mand og den Kvinde,
Det var jo langt bedre, en nogen at faae,
Der hersker alt Anger derinde.

Nen! quik mine Venner! omkring dette Bord,
Tag Bruden og Brudgom til Folge —
De faaer en gladere Dag paa vor Jord;
Og Natten? — det maae vi smukt dølge.

Anstændig, o Munterhed! thron i hvert Bryst,
Du Gamle og Unge oplive,
De sjunge og driske og leege med Lyst,
At Festen ret hædret kan blive.

Dog førend De sysler blot verdslige Ting,
Og sandernes Skaaler skal syldes
For Brud og for Brudgom, lad en gaae omkring
Med Sang, som fra Hiertet Dem skyldes.

Før

For Brud og Brudgom.

Melodie: Du ædle Venstaf ic.

I.

Jehovah! Vagten Guld! tilsmil Dem Velbehag!
Kron giennem fleere Aar med Velfærd denne Dag,
Lad Deres Egtestand ved Frnd udmærke sig, :|:
Vær deres Bærn, som elſte Dyd, Fornuft og Dig!

2.

Lad paalagt Plage en hiemsøge Deres Boe!
Fred Deres Eyendom med talriig Alders Roe!
Tit tenkes denne Dag, og Glæden vorde mye, :|:
Og alle Sorger ved Dit Bink forhadie flye.

For Brud og Brudgoms Forældre.

Melodie: Jeg fremmed her til Siedet kom ic.

I.

Maar man er selv av Alder graae,
Og gitter Aarene tilbage,
Maar da man Avelom hældige saae
At blomstre skont i Mandoms Dage,
O da! hvad føler Fredres Barm,
Hvor er den av sand Glæde varm!

O! Fædre! Mødre! for vort Far!

Til Eders Hæder vi nu drifte,

Skue længe paa, Det heldigt var,

Deel med Dem glade Øyeblikke,

At sildig ud paa Gravens Rand

I signe Deres Egtetand!

Før Beslægtede og Venner.

3.

Nu Brødre! Søstre! Eders Skaal!

O gud I arve Fædres Ere!

Og opnaae Deres Ønskers Maal,

Da Eders Fremtid blid skal være,

Forsynets Gunst og Flid og Dyd

Til Eders Hierter skabe Fryd.

4.

O! hæderlige Vennelav!

Agtbare Røner! Mænd! og Piger!

Hver Ugersvend, som holdt sig brav,

Og en fra Trostabs Venne viger.

Hald os til sneehvid Alderdom! —

Vi klinke rast og Lykken kom.

Sel-

Selstabs-Sange.

Melodie: Hør jeg paa det høye Field ic.

I.

Sikre iblant høye Field,
Langt fra Keyser og Pave og alstens Churfyrster,
Vi besunge Norges Hæld,
Og de Venner, som Despoter býrster;
Oftest, naar vi drak en Zaar,
Fader Christian nævnes med sonlige Stenime,
Gud! forlænge Du hans Aar,
Ja! vor Et skal hans Daad en forglemme;
Skaal for Ham og Søn og Land!
Og for hans trofaste Mand!
Evig vare Norges Fred,
Og Alsfader velsigne hver Stand!

2.

Verden lignes ved en Ørk,
Vilde Dyr, destoværre! man der ogsaa finder;
Men naar al Ting synes mørk,
Da den Gæst, som af Druerne rinder,
Skaber Dag i Tinkers Nat,
Trodser Löver og Drager og Africas Aber,
Eil man blir aldeles mat,
Og den Strid i sed Hvile sig taber.
Derfor Viin og Elskov kan
Fordre Skaaler av hver Mand.
Hæld os! uden disse Zo,
O! hvem vilde paa Jorden vel boe?

Med

Melodie: Mens stelles Fryd vor Freds se.

I.

Nu Skaal for alle Nationer,
Som hævder Dyd og elsker Fred,
Som en med Borger-Blod avsoner
De Stores Uretfærdighed;
Her sidde Mænd paa Fædres Skif,
Saa tro i Handel som i Drif.

2.

Nok! Handel lykkes for de Gode,
Som ærligen berige sig!
Dens Drift os giøre vel til Mode,
(Blot Syner tit har muntret mig)
Gid Stad og Handel stedse staae
I Floer, til Kloden skal forgaae.